

Kedves Tagok!

Mitől lett más a világ, mikor ez a gyermek megszületett? A hatalomtól? Nem, a lélektől.

Az Úr Jézus felcsókolta a lelket, a lelkiismeretet, az öntudatot, a méltóságot, nagyságot, és lett egy új nemzedék!

Én a betlehemi barlangnál azt mondom magamnak: Föl kell emelnem a világot. Hogyan? Hű leszek hitemhez, elveimhez, szeretetemhez, jó szándékaimhoz, hivatásomhoz.

A forrás nem okoskodik azon, hogy nagy a sivatag, hanem vizet ad. A mécs nem azon töpreng, hogy nagy a sötétség, hanem világít. Ha akarok valami nagyot tenni, azt tegyem!

**2019. november 23-án,
az esti szentmisét követő elmélkedésen elhangzott „punta”-k**

Ki vagy Te?

26. << Választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek. Mit mondasz magadról? Így felelt: Én a pusztában kiáltónak szava vagyok. Egyengessétek az Úr útját, amint Izaiás próféta mondta>> (Jn 1,22).

a) Ki vagy te ? Mutasd meg nekem arcodat, te kemény, tüzes lélek! Ismertesd meg velem fensőbb természetedet, amely éltet, örvendeztet, és célszerűen szomorít is? És János feleli: én a küzdelmek, a vágyak embere vagyok, amelyek a pusztában s a szívetekben törnek az ég felé, vox clamantis in deserto. Kiáltok, hogy fölébredjete, - kiáltok, kiáltok, hogy csatakiáltásommal buzdítsalak, s segélyért kiáltsak. – A ti szívetekben is hangzik a kiáltás az élő Isten után, melyre felelet a bűnbocsátás, - hangzik a kiáltás a végtelen után végességetek korlátaiból, midőn fuldokoltok atomokban, s nem találjátok meg helyeteket sem szívetekben, sem a csillagos mindenségben. – Hangzik a kiáltás a szebb, az isteni élet után földi, világias éltetek alacsonyságából. Ó, ti néma kiáltók, hisz ti is kiáltoztok, de mily baj, hogy szívetek kiáltását nem halljátok: füleljete, kiáltásomat saját szívetekben fogjátok meghallani. << Attendi et aus-cultavi! >>... figyeltem és hallgatóztam; ezt kevesen teszik; kevesen ismerik fel szívük igaz természetét, melynek Isten, jóság, korrektség, hit, bizalom kell.

Török Laura

Az erős Isten.

22. << Szórolapáttal kezében kitakarítja szérűjét, és csűrbe gyűjti búzáját, a pelyvát pedig olthatatlan tűzben elégeti>> (Lk 3,17).

a) A próféta erre az erős, hajthatatlan Istenre mutat, ki a rosszakat megégeti, mint a polyvát << olthatatlan tűzzel >>, << ő, mint az olvasztó tüze >> (Mal. 3,2) <<és széthányja őket szórolapáttal a föld kapuiban>> (Jer. 15,7). Van búza s van polyva

az emberiségben, s a polyvát megégeti. Ez is a végtelen Istennek gondolata. A mi véges, lágy érzésünknek nem felel meg mindig az isteni erő; de látjuk, hogy az életen is mennyi a kemény, hajthatatlan vonás, s mennyire szükségesek azok. Nem ismerem tüzetesen az Isten pszichológiáját; bizonyára más az, mint az enyém, ki sem ős-ok, sem végcél, sem abszolút lét nem vagyok. Ezért édességes gondolataimmal visszavonulok az Úr fölsége elől s mondom: igen, ő az abszolút érvényesülés; más akarat végleg nem állhat fönn az övével szemben, ő tör is, zúz is!

Palásti Levente

Gondviselés és igyekezet.

105. a) <<Miután a bölcsek eltávoztak, az Úr anygala megjelent Józsefnek álmában és Így szólt: Kelj fel, fogd a gyermeket és anyját és menekülj Egyiptomba!>> (Mt 2,13). Isten a megtestesülés által a történelem útjaira lépett, s életében is érvényesülnek a történelem tényezői: gyöngeség, hatalom, szenvedély, bűn, igazságtalanság, szentség, türelem. Ő is fölhasználja a dolgok rendjét s menetét. Ahogy anyja van, úgy van gondviselő atyja, aki fölkel és fut vele. Isten gondunkat viseli, de föl kell használnunk a természet erőit s esetleg szembe szállnunk velük, mert a harc és ütközés a fejlődésnek útja, s nehézségekkel küzdve alakul ki gondolat, tudomány, fejlődik ki ipar s gazdaság, mindezt pedig Isten gondolta s rendezte el így. Mily megadással megy a Szent Szűz a pusztán át, kegyetlen utakon jár, de Jézust viszi; íme, az élet próbájának megoldása. Jézust kell bírunk, bármily harcokban s nehézségek közt éljünk is. Először ezt kérdezem: szívemben van – e Jézus? A többivel boldogulok.

Ifj. Palásti László

Mária és Erzsébet.

53. a) <<Zakariás házába érkezve köszöntötte Erzsébetet. Alighogy Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, fölujjongott méhében a magzat, és Erzsébetet eltöltötte a Szentlélek>> (Lk 1,40). Mint a nap kelte, olyan a Szent Szűz érkezése. Jön, siet, szíve dobog; a Magnificat már hangzik lelkében. Nézi lélekkel a kanyargó út szélén a virágot, az olajfát, a tamariskusz; most belép a házba s üdvözli Erzsébetet, - szava, mint az ezüstharang, ily édes üdvözlés még nem hangzott Hebronban. E szózáttal tisztul meg János, telik el Szentlélekkel Erzsébet. Íme, az Isten illetesei. Lelke tisztít s eltölt, s a Szent Szűz által közli kegyelmeit; ő vezet közelebb Istenhez, hogy elteljünk s énekeljünk. De van ott valaki, aki még nem beszél, aki néma s félrevonultan áll, ez Zakariás, neki még nem jött meg ideje. – Az életnek csomói, nehézségei, árnyai a kegyelemben is megvannak, s nem tűnnek el mindjárt. Néha már győzünk egy irányban, de más tekintetben még nyögünk. Tűrj és várj. Van homály a fény mellett, van némaság élet mellett; az ne zavarjon.

Palásti László

A legnemesebb imádság a hála imája

81.c) De van végre ima, hol nem akarunk, nem keresünk semmit – hol csak elismerünk, csak adunk; hol az önzetlen lelkiség úgy árad szívünkéből, mint az illat az éjjel nyiladozó virágból; hol lelkét, köszönetét, szeretetét leheli ki a szív. Ez akkor van, amikor hálát ad: Gratias agimus Tibi! Confitemini Domino, quoniam bonus. A

hála igaz szeretet. Ha kérdezed: mit kívánsz? Feleli: semmit! Ha kérdezed: mit csinálsz, feleli: szeretek. Szeretem az Urat! Jó ő, jó, örökké jó, s kiárasztotta jóságát; akarta, hogy meleg legyen a világon – meleg, s hogy érezzék melegét! Akarta, hogy érezzék, hogy tőle van minden: az élet, az ébredés, az erő, a mély világ bennünk s a nagyvilág körülöttünk, mely arra való, hogy lelkünket színezzé, hangolja, alakítsa, gazdagítsa, szépítse, emelje... tőle van ez mind, tőle, a szerető Istentől. S mennyit tesz értünk! Virraszt, dolgozik, segít, éltet, mindezt értem! Ah, igen, a hála édes érzetével megkoszorúzza irgalmait bennem! Gratis, Deo gratias! S boldogítani akar örök élettel s bevezetni magához, hol többé nem kell már küzdenem s kérnem, mert lesz mindenem; de hálát adnom ott is örökké kell, a hálaadó imádás ez, a mennyország Isten – tisztelete; a hála a boldogult lelkek imája, s nem vagyok-e én is boldogabb, ha szívből – lélekből imádván – áldva hálát adni tudok! Ó, igen, hála, hála az Úrnak.

Vili János

Digitális tablónk bemutatja:

- Elmélkedő együttimádkozás fiatalokkal 2019. november 23 – án.

Kedves Testvérek, 2020. január 25-én, szombaton a 18.00 órai esti szentmisét követően imádkozunk együtt Prohászka atya sírjánál új papi hivatásokért.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Vili János
Prohászka Egyházközség